

הנקראת סלע ומחלק אותה לחלקים בסוד השפּע שמשפיע בה (רמ"ק), **חֲלִישׁ פִּטִּישׁ יִלְהוֹן, לִנְקָבָא בְּהֵוֹא סִלַּע** מכל מקום פטישם חלש בכדי לנקוב את אותו סלע של עומק התהום הגדול שבו אפשר להשיג את הקץ, כי אין בכוחם לירד לבין הקלי' מפני פחד החיצונים שיפתום. **וּמֵאֵן דְּנְקִיבוּ דִּילִיָּה בְּהֵוֹא סִלַּע בְּלֹא רִשׁוּ, אַתָּא חֲוִיָּא לִנְשָׁבָא לִיָּה** כי הנה מי שינקוב באותו סלע בלא רשות, יבוא הנחש דקלי' לנושכו ולפתותו ועי"כ לטורדו מן העולם. **וְאִית אַחֲרָנִין דְּנְקִיבוּ לָהּ, עַד דְּמָטוּ לְתַהוּמָא רַבָּא, וְלֹא סְלִיקוּ מִתַּמָּן** ובזה היו כמה אחרים שניסו לנקוב את אותו סלע בלא רשות עד שהם

הגיעו לתהום הגדול והם לא עלו משם אלא טרדום החיצונים[שלא].

אור הרשב"י

טוב ורובן רע, ולא עוד אלא שהטוב והרע מתדבקים יחד מאד, לכן אין בו השגה כלל, כי אי אפשר להשיג טוב לבדו ולכן מעורבת ההשגה בטוב ורע, אמת ושקר.

וזהו סוד ענין קבלה מעשית. ולכן אסור להשתמש בה, כי בהכרח יתדבק גם ברע המתדבק בטוב, וחושב לטהר נפשו ומטנפה בסבת הרע ההוא, וגם אפילו שישגי, הוא אמת בתערובת שקר, ובפרט כי אין אפר פרה מצויה וטומאת הקליפות מתדבקות באדם המתקרב להשיג על ידי קבלה מעשית, ולכן שומר נפשו ירחק מהם, כי מלבד שמטמא נפשו יענש בנהיגם, ואף גם בעולם הזה קבלה בידינו כי יעני או הוא או זרעו או יחלה בחולאים הוא או זרעו או ישתמד הוא או זרעו.

אחרון יוריד את המן, שנאמר (תהלים ע"ב) יהי פסת בר בארץ, מה גואל ראשון העלה את הבאר, אף גואל אחרון יעלה את המים, שנאמר (יואל ד') ומעין מבית ה' יצא והשקה את נחל השמים.

[שלא] ובענין קבלה מעשית איתא בשערי קדושה – חלק ג' שער ו' וזהו סוד שמוש פרקי היכלות שנשתמשו בו רבי נחוניא ורבי עקיבא ורבי ישמעאל ואנשי כנסת הגדולה, ואחר כך נשתכחו גם דרכי השמושים ההם. ועוד אחרת כי נאבד טהרת אפר פרה בזמן האמוראים עד זמן אביי ורבא כנזכר בתלמוד (חגיגה דף כ"ה) ולכן לא נשתמשו מאז ואילך בעלית הפרד"ס. ומאז ואילך נשתמשו בשמושי עולם העשיה לבדה, ולהיותו עולם השפל מכולם וגם כי המלאכים שבה מעומן

אור הרשב"י

וקח ראייה מרבי יוסף דילא ריינה ורבי שלמה מולכו שנשתמשו בקבלה מעשית ונאבדו מן העולם, וכל זה לסבה הנזכרת כי אין טוב בלתי רע, ולא עוד אלא שמכריחים אותן בעל כרחן על ידי השבעות, ואז מפתים אותן ומטין אותן לדרכים לא טובים עד שמאבדים נפשם, וגדולה מזו כי כל דרכי ההשבעות האלו העלימום הראשונים ואין אנו בקיאים היטב בדרכיהן וראוי להתרחק מהם בתכלית.

ובענין ר' יוסף דילה ריינה איתא בספר דברי יוסף (סמברי) אות מ"ד עמוד ס"ב וז"ל: מעשה גדול וגורא מן יוסף דילה ריינה שהיה אדם גדול וחכם ובקי בחכמת הקבלה מעשית והיה יושב בארץ הגליל היא צפת תוב"ב, והיה היום ויתן אל לבו לפצור ולהביא הגאולה ולהעביר ממשלת זדון מן הארץ, והנה היו לו חמשה תלמידים אשר היו עמו יום ולילה לכל בקשתו וגם היו בקיאים בחכמה ההיא כמו שלמדו ממנו ויאמר אליהם בני הנה נתתי אל לבי לדרוש ולתור בחכמה אשר נתן לי האלהים כי אין טוב לבלות ימינו בלי תועלת ולא לחנם חנני אלהים מזאת החכמה רק לעשות נחת רוח ליוצרינו להעביר רוח טומאה והגלולים מן הארץ ולהביא משיחנו ויפרקנו מצרינו ויענו חמשת תלמידיו כולם פה אחד ויאמרו אדונינו מורינו ורבינו הננו מוכנים לכל אשר תצוונו וכל אשר תחפוץ נעשה כי ה' אלהיך עמך ואנחנו עבדיך ותלמידיך ועשה ככל אות

נפשך, ויאמר אליהם אם כן זאת עשו הטהרו והחליפו שמלותיכם והיו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה והכינו לכם צדה כי ביום ה' נצא השדה ולא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו בארץ הקדושה בעזרת נורא עלילה ואשר לו הכוח והנותן ליעף כוח בימינו ה' נאדרי בכוח ויהי כשמוע התלמידים את דברי רבם קמו בזריזות ובחוזק גדול וללבוש בגדים נקיים ויטהרו ויחליפו שמלותם ויקחו בידם צדה ומזון פת נקיה אשר עשו אותו בטהרה ולא נגע בהם אשה ויבואו אליו ביום השלישי והנה גם הוא נצב לבדו בבית מדרשו בקדושה ובטהרה גדולה ובפרישות גדול מתבודד וראשו בין ברכיו והיה כבואם הרים ראשו ויאמר אליהם בואו בני ברוכי ה' והי נועם ה' אלהינו עלינו יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידינו ויסכים עמנו הקב"ה ויעזרנו על דבר כבוד שמו ויענו ויאמרו אמן כן יאמר ה' וחפץ השם בידך יצלה אצל קבר הרשב"י, אחר הדברים האלה לקח רבי יוסף הנזכר כל מיני מרקחות וקסת הסופר במתניו ויאמר אליהם קומו נצא ויצאו ויבואו אל מירון ויבואו על קבר הרשב"י וישתטחו על קברו וילינו שם בלילה ההוא וכל הלילה לא ישנו רק שינת עראי.

ויהי לעת הבוקר מעט קודם עלות השחר נתנמנם ה"ר יוסף ויבא אליו בחלום הרשב"י ובנו ר' אלעזר ויאמרו לו למה תכנים ראשך במשא כבד אשר לא יעלה בידך, וכוונתך

אור הרשב"י

רצויה אם יעלה בידך, ולכן הזהר והשמר מאד על נפשך, ויאמר אליהם אל אלהים הוא יודע כוונתי ורחמנא לבא בעי ויעזרנו על דבר כבוד שמו המחולל, ויאמרו לו ה' אלהיך ירצך, ויהי בבוקר הלכו לעיר טבריה וילכו בשדה ויבואו אל היער אשר אילנות הרבה וישבו שם כל היום ההוא ולא פסקו מגירסא ובתענית ולא היו מסתכלים ולא רואים שם שום אדם ולא בהמה רק עופות השמים והיו עוסקים בצירופי שמות הקודש וביחודים הנודעים להם בקדושה ומורא גדול והיו הולכים בכל בוקר לשבול בים טבריה כ"ו טבילות רצופות כנגד שם ההוי"ה והיו מכוונים על כל טבילה וטבילה לצרוף ויחוד הנודע להם כמשפט הזה עשו שלשה ימים רצופים ושלשה לילות בתענית לילה ויום גילוי אליהו.

ויהי לעת ערב בעלות המנחה ויקם ר' יוסף עם תלמידיו ויתפללו מנחה בקול ערב מילה במילה בכוונה גדולה ועיניהם סגורות וכשהגיעו לשמע קולינו, אמרו ענינו, ובמקום שהיו מזכירין שם ההוי"ה בכינוי אדנות הם היו מזכירים את השם הגדול בכתבו בנקודות הידועות ויחודין הצריכין והרבה והפציר בתפלה ארוכה ובהשבעות גדולות לכל מלאכי עליון הנודעים אצלו עד שבסוף אמר ההוי"ה בצירוף שם מ"ב ענינו בעת ובעונה הזאת, ובכח השם הגדול הזה השביע לאלהיו הנביא שיבוא מיד אליו בהקיץ וידבר עמו ויורה אותו את אשר יעשה כדי להביא

מחשבתו לפועל וגמר תפלתו ונפלו על פניהם בנפילת אפים ומיד אחרי נפילת אפים והנה אליהו הנביא בא במרוצה ובפתע פתאום עליהם נגלה ויאמר אליהם הנה עתה באתי ומה אעשה לכם ומה בקשתכם אשר הפצרתם בתפלה, ויקם רבי יוסף על רגליו הוא ותלמידיו וישתחו אפים ארצה ויאמרו שלום לאדונינו אבי אבי רכב ישראל ופרשיו נביא אמת קדוש ה' מבשר טוב משמיע ישועה אל נא ירע בעיני אדוני כי הפצרתי להביאך אלי כי גלוי וידוע לפני אלהינו כי לא לכבודי ולעצמי הטרחתני עליך רק קנא קנאתי לכבוד קב"ה ושכינתיה.

ואתה לך ראוי לקנא קנאת ה' צבאות כי כך אומנותך ולכן תפול נא תחינתי לפניך והראנו הדרך אשר אוכל לכבוש בה סיטרא אוחרא ולהגביר ולחזק סיטרא דקדושה, ויען אליהו הנביא ויאמר לו דע לך כי הדבר אשר אתה חושב לעשות כבד ממך הדבר ולא יעלה בידך כי בעונות הקליפות וסמא"ל וסיעתיה גברו מאוד ולא תוכל להם כי צריך תוספת טהרה גדולה ופרישות גדול ולהבדל מענייני העולם הזה ולהוסיף סיגופים וטבילות כי לא תוכל להם בלא זה אולי יפגעו בך ויזיקוך אבל דע כי כונתך רצויה אם תוציא מחשבתך לפועל אשריך וטוב חלקך אבל עצתי היא חדל לך פן יפגעו בך ס"מ וסיעתיה כי לא תוכל לו, ויען רבי יוסי ויאמר אל נא אדוני אל תרפה את ידי וחזקני ואמצני כי נשבעתי לא אשוב אל ביתי עד

אור הרשב"י

אוציא לאור ואקים שכינתא קדישא מגו עפרא ואתה גם אתה ברוך ה' תן ירך עמנו והורני כדת מה לעשות ועלי המצוה לשמור את כל אשר יצוה אדוני את עבדו ואני מוכן ומזומן למסור נפשי ורוחי למות לכבוד קודשא בריך הוא ושכינתיה אך יבא נא דברך מה נעשה כי עליך עינינו.

ויהי כשמוע אליהו הנביא את דבריו כי הוא חרף נפשו למות לכבוד קוב"ה ושכינתיה אז אמר לו מה אוסיף לדבר אליך עוד, ואם יעלה בידך ותוכל לעמוד נגד ס"מ וסיעתו ותשמור את אשר אנכי מצוך היום אשריך וטוב חלקך ונעים גורלך ועתה זה הדבר אשר תעשה אתה ותלמידך תשבו בשדה רחוק מן הישוב כאשר ישבתם עד עתה ולא יראה ולא ימצא עמכם מאדם עד בהמה ותשבו שם כ"א יום ולא תאכלו ולא תשתו רק מלילה ללילה ומאכל שלכם יהיה לחם ומים לבד ולא תאכלו לשבעה רק כפי אשר תדעו בעצמכם שתוכלו לחיות ובכל לילה תמעטו מעט מאכילה עד שתרגילו עצמכם באכילה מעט מזער ותרגילו להריח בשמים בענין שיהיה החומר שלכם זך ונקי ותוכלו לסבול מראות מלאבי עליון אשר תוריד אותם לדבר עמך וכן בכל יום תעשו כ"א טבילות כמנין שם אהי"ה ובסוף כ"א יום תעשו הפסקה ותקבלו תענית שלשה ימים רצופים לילה ויום ובכל יום תעשו כ"א טבילות כנז"ל.

וביום הג' אחר תפלת המנחה תזכיר שם הגדול שם בן מ"ב שאתה יודע עם הצרופים

והכוונות שלו ותזכיר השם הגדול היוצא מפסוק שרפים עומדים ממעל לו כאשר אתה יודע בניקודו ומקורו וכאשר תעשה תהיו מעוטפים בטלית ותפילין ותכסו את פניכם ותשביעו באלו השמות הקדושים את סנדלפון המלאך הוא עם מחנהו שיבואו לכם וכאשר יבואו התחזקו בריח הטוב להריח כי יהיה לכם פחד ורעדה וחולשה גדולה מקול הרעש והאש הגדולה ומיד תשליכו עצמכם לארץ ותאמרו בקול רם מאד בשכמליו ומיד סנדלפון וסיעתו יאמרו אליכם למה עשיתם הדבר הזה, ומיד בדברו אליכם מקול הרעש הגדול מכת דבורו תצא נשמתכם ותשארו בלא כח ויסתמו דבריכם ולא תוכלו להשיבו מרוב הפחד והחולשה ולכן באותו הפעם יהיה לכם לבונה זכה להריח בה ותבקשו מהמלאך הנזכר בבקשה ובתחנונים שיחזק אתכם ויתן בכם כוח שתוכלו לדבר והוא יאמר לכם את אשר תעשו יען כי הוא השומר הדרך והנתיב אשר לא יכנס ס"מ במקומות הקדושים ומכיר תחבולותיו ויודע מקומות אשר הוא בו מתחזק ובמה תלוי בהן כדי שתוכל להלחם עמו וה' אלהיך ירצך ושלום קדושה על קדושה.

אז מיד שהלך אליהו הנביא לדרכו התאזרו והתחזקו ר' יוסי עם תלמידיו יחד בלב אחד והוסיפו קדושה יתירה על קדושתם ויעשו ככל אשר אמר אליהם ואלו הפילו דבר מכל אשר צוה אותם ולא פסקו גירסא ביום